

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14851

гр. София, 05.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 54 СЪСТАВ, в закрито заседание на пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА СТ. ВЛАЙКОВА**

като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА СТ. ВЛАЙКОВА** Гражданско дело № 20221110146776 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 357, ал. 1 във вр. с чл. 188, т. 1 КТ за отмяна на дисциплинарно наказание „забележка“, наложено на Б. Александорв Н. от работодателя му Столична дирекция на вътрешните работи със Заповед № 513з-6888/16.08.2022г. на директора на СДВР.

Ищецът твърди, че по силата на трудово правоотношение с ответника заема длъжността „техник, механик/технически контрол на МПС“ в 01 група „Идентификация и технически контрол“ на 04 сектор „Пътни превозни средства“ към отдел „Пътна полиция“ на СДВР, като в това му качество със Заповед № 513з-6888/16.08.2022г. на директора на СДВР му било наложено дисциплинарно наказание „забележка“ поради „неспазване на техническите и технологичните правила“ по смисъла на чл. 187, ал. 1, т. 3 КТ. Счита наказанието за незаконосъобразно поради неспазване на предвидените в нормата на чл. 194, ал. 1 КТ двумесечен от узнаването и едногодишен от извършването срокове за налагането му, като поддържа в тази връзка, че директорът на СДВР узнал за нарушението, за което се твърди да е извършено на 11.08.2021г., на 15.12.2021г., когато в СДВР постъпила справка № 328бр-60792/15.12.2021г. на Главна дирекция „Национална полиция“ на МВР, поради което това е моментът, от който започнал да тече двумесечният срок за налагане на наказанието, считано от узнаване за нарушението. Независимо от това, поддържа, че не е допуснал нарушение на трудовата дисциплина, тъй като в изпълнение на задълженията си, вменени му с Технологичния ред за дейностите, извършвани при идентификация и регистрация на превозни средства в отдел „Пътна полиция“- МВР, след като констатирал, че в заявлението за регистрация на конкретното превозно средство няма корекции и допълнения в данните за същото, въвел данните от заявлението в системата. Поддържа в тази връзка, че задълженията му се изразяват във въвеждане на вписаните в заявлението данни за МПС в системата и в заверяването му в долната дясна част, но не и в извършването на допълнителна проверка по отношение на вписаните данни, вкл. относно достоверността им, противно на поддържаното от работодателя в оспорваната заповед. При тези съображения счита, че в конкретния случай, за който е наказан дисциплинарно, е изпълнил надлежно задълженията си съобразно Технологичния ред, поради което претендира наложеното наказание да бъде отменено, както и разноски.

В законоустановения едномесечен срок е постъпил отговор на исковата молба по чл. 131 ГПК, с който ответникът оспорва иска, поддържайки, че е наложил наказанието при спазване на сроковете по чл. 194, ал. 1 КТ, като твърди в тази насока, че началният момент, от който следва да се приеме, че субектът на работодателска власт е узнал за нарушението, е постъпването в СДВР на справка от 06.06.2022г., с която била приключила възложената от

директора на СДВР проверка по случая и в която се съдържали достатъчно данни за извършеното от ищеца нарушение, както и че в случая сроковете за налагане на наказанието са спрели да текат съобразно нормата на чл. 194, ал. 4 КТ в периодите от 04.07.2022г. до 07.08.2022г. и от 23.06.2022г. до 24.06.2022г., когато служителят ползвал отпуск поради временна неработоспособност, респ. платен годишен отпуск. Поддържа, че служителят извършил вмененото с оспорената заповед нарушение, като на 11.08.2021г. въвел и потвърдил в системата данните за товарен автомобил „Мерцедес“ с рег. № СА 9935 ХВ, съдържащи се в заявлението за регистрацията му, в което неправомерно- без издадено от ИА „Автомобилна администрация“ удостоверение по чл. 37, ал. 1 от Наредба Н-3/18.02.2013г. за именение в конструкцията на превозно средство след извършен преглед в акредитирана лаборатория, била вписана промяна в предназначението на МПС от „товарен автомобил“ на „специален автомобил“, без да извърши проверка за достоверността на данните в тази им част, като провери наличните към заявлението документи, въпреки че бил длъжен да стори това съгласно т. 2б. II.1, изр. първо и т. 2б. II.3 от Технологичния ред рег. № 4332р-16724/26.03.2021г. за дейностите, извършвани при идентификация и регистрация на превозни средства в отдел „Пътна полиция“- СДВР. Претендира разноски.

По така предявения иск процесуално задължение на ищеца е да установи съществуването между страните на трудово правоотношение, както и заеманата от него длъжност.

По иск за отмяна на наложено дисциплинарно наказание тежестта да докаже законосъобразното упражняване на потестативното право да санкционира виновно нарушилият трудовата дисциплина работник или служител е на работодателя. Именно той следва при условията на пълно и главно доказване- така, както го изисква разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, да установи, че са спазени формалните изисквания за законосъобразност на наказанието, изводими от императивните разпоредби на чл. 193, чл. 194 и чл. 195 КТ, а именно: че за налагане на наказанието е издадена мотивирана писмена заповед, която съдържа достатъчно индивидуализиращи белези на нарушението и нарушителя и е надлежно връчена на провинилия се служител, че на последния е предоставена възможност да се защити срещу твърденията на наказващия орган, като даде своите писмени или устни обяснения по случая и ангажира доказателства във връзка с него, че са спазени сроковете за налагане на наказанието. Едва след установяване на формалната законосъобразност на акта работодателят следва да докаже реалното извършване на описаното в него виновно и противоправно деяние, както и че видът на наказанието е определен съобразно критериите на чл. 189, ал. 1 КТ.

На основание разпоредбите на чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК като безспорни и поради това ненуждаещи се от доказване следва да бъдат отделени следните обстоятелства с правно значение: че страните са обвързани от трудово правоотношение, по силата на която ищецът заема длъжността „техник, механик/технически контрол на МПС“ в 01 група „Идентификация и технически контрол“ на 04 сектор „Пътни превозни средства“ към отдел „Пътна полиция“ на СДВР, както и че със Заповед № 513з-6888/16.08.2022г. на директора на СДВР му било наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

Представените с исковата молба, отговора на исковата молба и молбата на ответника от 12.05.2023г. документи следва да бъдат допуснати за събиране като писмени доказателства по делото.

Без уважение следва да бъде оставено искането на ищеца за задължаване на ответника да представи всички документи по преписката, образувана във връзка с процесното нарушение, тъй като тези документи са представени от ответника с молбата му от 12.05.2023г.

Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА събирането като писмени доказателства по делото на представените с исковата молба, с отговора на исковата молба и с молбата на ответника от 12.05.2023г. документи.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за задължаване на ответника да представи всички документи по преписката, образувана във връзка с процесното нарушение.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **15.05.2024г.** от **10:15 часа**, за когато страните да бъдат призовани.

УКАЗВА на страните, че могат да уредят спора помежду си чрез медиация. При постигане на спогодба дължимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер.

КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД действа програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на медиация.

Препис от настоящото определение, в което е обективизиран проектът за доклад по делото, да се връчи на страните, а на ищеца да бъде връчен и препис отговора на исковата молба, от молбата на ответника от 12.05.2023г. и приложенията към тях.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____